

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXII. Porta hæc clausa erit: & vir non transibit per eam; quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam, eritque clausa Principi: Princeps ipse sedebit in eâ. Ezech. c. 44. v. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXII.

§. I. Scriptura.

568. porta Virginea, EXCLVSIVA
VIRI, tenebrarVM PRINCIPIT
CLAVSA, In qVâ solVs
habitat PRINCeps
paCIS.

Ezech. c. 44. v. 2. *Porta hæc clausa erit, & vir non transibit per eam; quoniam Dominus DEUS Israël ingressus est per eam, eritque clausa Principi: Princeps ipse sedebit in eâ.*

HAud sine mysterio, Sancta Mater Ecclesia Beatissimæ Numinis Genitrici gloriosum adscribit elogium, dum ait: *Tu Regis alti Janua, & porta Lucis fulgida!* quamvis enim eodem titulo CHRISTUS ipsemet gloriatur, ijs verbis: *Ego sum ostium: per me si quis introierit, salvabitur.* nullatenus tamen repugnat, Christum primariam, ac immediatam, MARIAM secundariam, ac mediatam Cœli portam esse, quâ mediante, ea quoque, quæ Christus est, facile nobis aperitur. quod dudum præsignasse videtur Ezechiel, dum scripsit: *Duo ostia erant in Templo, duæ nimirum in Cœlo Januæ, seu portæ: CHRISTUS & MARIA; Cœlum siquidem, quod ille nobis meruit, impetrat ista. Felix certè porta! de quâ magnus ait Albertus: Sicut porta exportat, & importat, sic & per ipsam exiit, quidquid unquam gratiæ creatum, vel increatum in mundum venit; per ipsam item intravit, quidquid boni ad Cœlos ascendit.* Regia certè porta, ac Regis alti Janua! quemadmodum enim Regi, aut Imperatori, devictæ Urbis dominium recepturo, per novam omninò portam aditus apparatus, quæ victore

ingressus, mox rursus obstruitur: ita Virgo Beatissima soli fuit pervia Cœlorum Principi, clausa deinceps æternum: antea patens nemini, postea nulli. quod clarè prædixit Ezechiel: *Porta hæc clausa erit, & vir non transibit per eam; quoniam Dominus DEUS Israël ingressus est per eam, eritque clausa Principi: Princeps ipse sedebit in eâ.* Porta profecto lucis fulgida! lumine gratiæ plenissima, ubi soli DEO, Lumini inaccessiblei, datur accessus: principi verò tenebrarum, diabolo, nec aditus datur, nec aspectus permittitur. Hæc porta Virginea, nempe MARIA, sicut in conceptione Filij, clausa fuit, ac exclusiva viri, sive nesciens virum: sic etiam in propriâ Conceptione, fuit clausa Principi infernali: quasi illud S. Cypriani monitum prægustasset, dum ait: *Omnes ergo rimæ, nè dicam portæ, claudende sunt; ne per unum foramen, castra omnia penetrentur, & universa sunt componenda munimenta, ne per modicum, non munitum, tota Civitas corruat.* Princeps interim ipse, nempe Principum ille Princeps DEUS, omni momento, sedere voluit in eâ, qui stationem suam in hac Portâ ita firmis roboravit præsidij, ut nulli alteri fuerit reclusa, aut subeunda. quod satis insinuatum videtur, per dulcia illa Cœlestis sponsi, ad dilectam suam, verba: *Aperi mihi Soror mea! amica mea! columba mea!* cur enim non uno tantum, sed tribus nominibus, amore plenis, sponsam suam honorat? Soror mea! amica mea! columba mea! nonnè ut triplicè eam culpâ carere indicet: originalè, mortali, ac venialè, sicque ab hac sibi soli portam aperiri desideret? quasi dicat, (ut Divus exponit Ambrosius) *Aperi mihi; sed ex-*

N n

De singul.
Clet.Cant. c. 5.
v. 2.

tra-

1. de Isaac.
c. 6.

*traneis claude : aperi ergo mihi , noli aperi-
re adversario , neque locum des diabolo!*

hoc enimverò , & non aliud indicare sponfus intendit , dum triplicem hunc titulum , altero titulo , quasi per compendium ,concludit , addens : *Immaculata mea!* id est , immaculata , tam ab originâli , quàm ab actualibus peccatis. Ad hunc de Virgineâ *Portâ* Conceptum , in nostram utilitatem concludendum , optimè deservit laudabilis ille antiquo-

1. 22. Mo-
sal. c. 14.

rum mos , à magno nostro Gregorio observatus : ad Urbium nimirum portas , prudentes quospiam viros constituendi , qui causas & litigia eorum , qui ingressuri erant , ibidem priùs definirent , ne quis fortè pedem inferret Civitati , qui publicam rixis suis pacem , quietemque turbaret. de quo instituto Amos Propheta , Sacris in

c. 5. r.

litteris , expressè ait : *Constituite Judicem in portâ.* Talis enim *Porta MARIA* est , ubi cessat omne litigium , ubi nulla locum habet Numinis offensa , quæ sicut omnî momento Divinæ Majestatis amica fuit dilectissima : sic & omnes alios , ad se confugientes , Superis reddit amicos. Cœlum namque Urbs est , & sedes tranquillissima , ubi perpetuâ , & illibatâ vivitur pace , quò nihil intrat litigiosi , aut DEO offensi : pacem ergo ferant , oportet , qui sunt ingressuri. istum igitur in finem , aterna DEI Sapientia , *portam* constituit Virginem Beatissimam totam puram , Sanctam , pacificam , ad quam subsistentes animæ , Cœlum ingressuræ , nulla secum ferant litigia , nullas peccatorum maculas , nullas cum DEO , Divisq̃ inimicitias , vel si quas habeant , depositis per veram pœnitentiam culpæ ad portam istam definiant , jurgia ponant , ac pacem ab offenso Numine , amore Virginis semper pacificæ , semper immaculatæ , semper amicæ , efflagitent , secureq̃ obtineant.

* *
*

§. 2. *Authoritas.*

S. petrVs DaMIanVs , à Labe 569.
Liberæ proteCtor.

1. *Germinat ergo virga Jesse , de tortuosâ generis humani radice , & de Patriarcharum arbore in altitudinem , & rectitudinem erumpens , omnem ignorat nodositatem , &c. Totâ pulchra , quia Deificata , & macula non est in Te ; quia Spiritus Sanctus super venit in te.* Serm. de Assumpt.
2. *Caro enim ejus ex Adam assumpta , maculas Adæ non admisit.* Ibid.
3. *A peccato primi Parentis , tenebræ factæ sunt super universam terram , usque ad MARIAM Virginem.* Serm. de Assumpt.
4. *Omnes creatura dissidio voluntatum mag-nos motus conciverunt contra DEUM : Sola Virgo innoxia peccati requiem DEO dedit : fuit reclinatorium aureum , summo Regi incorruptum , in quo nullus , nisi summus DEUS consedit.* Ibid.
5. *Quid , rogo , vitij in mente , vel corpore MARIÆ vindicare sibi potuit locum , quæ ad instar Cœli , plenitudinis totius Divinitatis meruit esse Sacrarium ? in Christo enim habitat omnis plenitudo Divinitatis corporaliter.* Serm. 3. de Nativ. M.
6. *Cum fecerit DEUS omnia sua opera valde bona , hoc melius fecit : consecrans sibi in eâ reconciliatorium aureum , in quo se post tumultus Angelorum , & hominum , inclinaret , & requiem inveniret.* Ibid.
7. *Bene hæc incomparabilis Virgo , Virga dicitur , quæ per intentionem desiderij , semper ad superna se habuit , neque per cœcitatem peccati , distortæ nodositatis vitium aliquando incurrit.* Ibid.

§. 3. *Ratio.*

non DeCet fieri abbatIssaM , 570.
nisi hæc sit Virgo.

Omninò inconveniens est , ut illa , quæ Virgo non sit , in Abbatissam assumatur : c. juvenulus. q. 1. imò

imò etiam violenter corrupta, licet virginitatem non amittat, nec perdat laureolam virginitatis, tamen in Abbatissam amplius consecrari nequit: ut habetur L. 3. Tit. 34. q. 14. Ergo multò minus decet, Reginam Virginum, & Angelorum, aliquo peccato fuisse corruptam, & inquinatam, sive voluntariè, seu ex propriâ voluntate, sive in se involuntariè, alienâ tamen voluntate commissio. Confirm. ex illo, in c. 1. dist. 2. *Decet Prælatum alijs irreprehensibilem esse, & omnî tempore à quocunque crimine immunem.* Ergo similiter decet Præpositam, & Reginam Angelorum, & hominum omnî tempore esse immunem à quocunque crimine.

S. 4. Historia.

571. **MARIA** ILLibata, Petro VIL-
Larlensi gratiosè
Desponsata.

B. Petrus Villariensis, præclarum Sacri Ordinis Cisterciensis Sodus, insignem haud dubiè gratiam à Beatissimâ Coelitum Reginâ obtinuit, dum tertiâ à Festo S. Nicolai feriâ apparentem sibi eandem habuit dicentemque sibi: *Noveris Fili, agi hodie Diem specialiter mihi Festivam: quocirca magis te, præ alijs diebus, Divinis hac luce laudibus immorari, amplioribus præconijs meis vacare, ac sublimioribus inharere meditationibus oportet.* Ob gratiosam adèò apparitionem miro affectus gaudio Petrus, latentis tamen Mysterij nescius, humillimè in hæc verba respondit: *Ignosce dulcissima Domina, Regina clementissima! ignosce servulo, Festi Tui rationem penitus hucusque ignoranti: cujus quamprimum notitiam habuero, devotissimus certè illud peragam,*

nec hodie tantum, sed quoad vixero, celebrare nullatenus intermittam. Hæc cum dixisset, evanescente interim visione, nullum desuper tulit responsum; veruntamen, cum ex alio quodam, casu intellexisset, Diem Conceptioni immaculatæ Sacram à devotis quibusdam **MARIÆ** clientibus recoli, singulis idem Festum annis, totâ devotionis alacritate celebrare & ipse studuit, adèò ut in tanti mercedem obsequij, in eâdem aliquando Festivitate, ab ipsomet Virginis Filio visitatione spirituali recreatus, inenarrabili fuerit consolatione perfusus. Cum præterea Ecclesiam ingressus, idem Festum puri cordis devotione pro more peracturus esset, in extasin raptus, coram **JESU**, & **MARIA** felicissimè sistebatur: à quibus ceptæ devotionis ergò plurimum laudatus, ac, ut constanti in eâdem fidelitate persisteret, admonitus fuit. imò, ut Matris honore se summè delectari, Filius demonstraret Divinus, inseparabili eandem vinculo, famulo tam devoto jungendam voluit: quem in finem, vices Sacerdotis, & morem assumere dignatus, Sacerdos ipse secundum Ordinem Melchisedech, Matrem suam (ut moris est, in facie Ecclesiæ Sponsos benedici) in perpetuum spiritualis Conjugij fœdus, Petro gratiosissimè desponsavit. Ex quo factum, ut vir ille Religiosissimus, corde, & animo, in amorem illibatæ lequescens, tantâ fuerit devotionis perfusus dulcedine, ut nullas extra Virginem consolationes ulterius recipere, nec alios imposterum, quàm de illâ, sermones proferre potuerit. *Ex Chronic. Villariens. & Bucel. Menol. ad Diem. 8. Decemb.*

* *
*

§. 5. *Symbolum.*572. Mater DEI, hortVs InaC-
CefsVs.

Qui pulchrum retinere cupit, quem condidit,
Hortum,

Occludat, valeant ne penetrare Sues.

Conceptam claudit Numen, sine labe, MARIAM:

Quid mirum, maculæ non penetrâsse Sues?

Hortus conclusus Soror mea sponsa: hortus conclusus. Cant. c. 4. v. 12.

§. 6. *Antiquitas.*573. HVGOLLINI GIRARDESCI,
NIMIA ELATIO.

DE Hugolino Girardesco, Guelpharum partium Principe narrat Platina, in *Nicolao III. Papâ*: Beyrlinck, verbo: *Fortuna* f. 231. eum pulsus Gibellinis, aut metu potentiae perterritis, ad tantam pervenisse fortunam, ut pro nutu omnia administraret, Patriæque Dominus & esset, & haberetur. is cum Festo Natalis sui cognatos, & amicos, ad convivium Regio luxu adornatum invitasset, ac inter epulas, fortunam suam supra modum extollens, ex Marco Lombardo, uno de intimis amicorum, percontaretur, quid tandem felicitati suæ deesse crederet? à Marco durum, & inexpectatum respon-

sum retulit, dum is vel ad volubilem felicitatis humanæ rotam se reflectens, vel mente Divinitus admonitâ, in faciem ei dixit: *Domine, nil deest, nisi ira Numinis, quæ à rebus tam secundis diu abesse non potest.* Dictum durum, & acerbum, sed tamen verum! nam paullò post, dum Gibellini, resumptis insperato armis, coadunatis viribus, palatium ejus expugnârunt, unum audaciorem è Filijs, & alium ex Nepotibus, vim arceere conatos occiderunt, ipsum verò Hugolinum, cum duobus filijs, ac tribus nepotibus comprehensum, in teterrimam turrim, obsæatis foribus detrusere, clavibus in Arnum flumen abjectis, ubi Anno 1288. & Patri, & Filijs, & Nepotibus, omnî vitæ subsidio destitutis, miserè fuit pereundum.

Hoc ipsum contigisse videtur humani generis Protoparenti Adamo; ex humilî enim, & contemptibilî limo terræ eò felicitatis ascendit, ut rerum conditarum Dominus, ac totius naturæ imperator sit constitutus, cujus imperio universæ creaturæ subiacebant: sed eò insolentiæ, ex præsumptione felicitatis suæ, est delapsus, ut non contentus statûs sui excellentiâ, ad inconcessos Divinitatis honores, temerario ausu aspiraret; Hinc abesse diu non potuit à tam superbo, & scelerato capite iusta Nemesis, quæ majestatis contemptæ reum, ex paradiso expulsum, carceri aeterno, cum omnî posteritate addixit, ubi misero cum totâ suâ infelicâ sobole pereundum fuisset, nisi post decursum aliquot millium Annorum, deperditæ claves iterum fuissent inventæ. Sed ubi inventæ? non alibi certè, quàm in benedicto Annæ Matris utero, quæ MARIAM concepit, MARIAM protulit; *Ex hac enim* (ut ait Doctissimus Pelbartus de Temesvvar, *Serm. de S. Annâ*) *Clavis David est facta, per quam Paradisi porta cunctis est patefacta.* Hinc Joannes noster Damascenus, primos Parentes sic cum MARIAM loquentes in-

introducitur : Nos Cæli januas clausimus , tu referâsti, &c. quam merito etiam salutat D. Ephrem Serm. de laud. Virg. Ave Portarum Cælestis Paradisi referamentum ! Ave clavis Regni Cælestis ! Sicut ergo Petrus quondam lachrymis suis, non tantum peccatum diluit, sed Cæli quoque claves recepit : sic & Anna, oratione, & lachrymis, non solum sterilitatem depulit, sed & claves Regni Cælorum à Domino,

per MARIAM, in ipsâ sine labe conceptam, impetravit.

§. 7. Anagramma.

DEVM parles, Vna sine peCCato. 574.

DEVM paries, O una, integra, immaculata!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXIII.

§. I. Scriptura.

575.

radIX, & gerMen, sine peCCato.

Dan. c. 4. v. 11. & 12. Succidite arborem, & præcidite ramos ejus, excutite folia ejus, &c. veruntamen germen radicem ejus in terrâ sinite.

Vidit olim Nabuchodonosor, inter somniandum, procerissimam quandam, ac amplissimam Arborem, vertice in Cælos tendentem, & radices ad ima propè tartara promittentem, Arborem, inquam, fructu gravatam, & omnigenas inde bestias pascentem : sed audivit & vocem, quâ eadem excidi mandabatur, ejus fructus excuti, ramos præcidi, omnemque hoc pacto illi virorem, ac succum tolli : solâ illi ad solatium radice relicta, denuò ut pullulasceret, & surculum novum emitteret : Succidite arborem & præcidite ramos ejus, excutite folia ejus, & dispergite fructus ejus, &c. veruntamen germen radicem ejus in terrâ sinite.

Porro si Arborem hanc Nabuchodonosori ostensam attentius considerare, & scire velimus, quid hæc omnia sibi velint : nil accomodatius, se-

cundum mysticum sensum, subintelligi posse existimo, quam miram primi hominis ante peccatum felicitatem ; quamvis enim à Daniele longè aliter Regi fuerit explicata Arbor illa ; tamen in præsentia adstruere non dubito, comatam hanc Arborem, naturam repræsentasse humanam, Arborem haud dubiè ingentem, insignem, plurimisque justitiæ ac perfectionum Cælestium, fructibus decoratam. hanc Satanas, feralis ille lignifera, peccati securi petens, jam inde in Paradiso terrestri, ramis spoliavit, omnem ejusdem fructum dissipavit, frondes præcidit, virorem abstulit, eamque aridam penitus reddidit, nihil ut succulentum, ac viride, præter solam radicem remanserit, radicem inquam, quæ Virginem Deiparam repræsentabat : radicem illam Jesse ; hoc enim nomine Isaias eam appellavit : Egredietur virga, de radice Jesse ; & flos de radice ejus ascendet. radicem, quæ novam arborem, id est redemptorem JESUM, arborem illam vitæ protrusit. Hujus Prophetici dicti paullò aliam affert D. Bernardus expositionem : In hoc tamen, inquit ille, Isaiâ testimonio, florem Filium, virgam intellige Matrem. quo supposito, non immeritò quæri posset, cur potius

c. II. v. I.

Serm. 2. super Missus.